Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΔΜΔ

ΘΑ ΑΣΙΖΕ ΤΟΝ ΚΟΠΟ τὰ πλήρη πρακτικὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων (ζωντανῆς διαμαρτυρίας) τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ ἐκδοθοῦν ὥστε νὰ γίνουν κτῆμα τῶν Πατρινῶν. Γιατί ἡ πλήρης καὶ ἀκριβὴς ἀπόδοση τῶν ὅσων ἔχουν λεχθῆ νὰ εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ ἐνημερωθῆ ὁ λαὸς γιὰ τὸ πῶς διώνουν οἱ διακονοῦν τὴ δημοκρατικὴ διαλεκτική. ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς τοπικῆς μας Αὐτοδιοικήσεως ✱ ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ΞΑΝΑΠΟΝΙΣΕΙ. — Κάποτε σὲ τοῦτο τὸν τόπο γιὰ νὰ προοδεύση καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Δημοκρατία, θὰ πρέπει νὰ κρίνουμε ὄχι ἀπὸ τὶς ὀμορφοπαρουσιαστικὲς διακηρύξεις καὶ τὴ γοητεία τῶν μεγάλων λόγων, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐπιβεβαίωση τῶν πράξεων. — Καὶ οἱ τελευταῖες φλογερὲς συνδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου (καὶ γιὰ τὶς κυριολεκτοῦμε τῆς πλειοψηφίας του) δημιούργησαν συνθῆκες ἔστω καὶ θλιβερὲς μέσα στὶς ὁποῖες ἀποκαλύφθηκε ὁ τρόπος ποὺ ὡρισμένοι πιστεύουν στὴ δημοκρατία καὶ ἀποδέχονται τὶς διαδικασίες της ✱ ΥΠΗΡΞΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ἀποκαλυπτικὰ καὶ τὰ ὅσα ἔγιναν καὶ τὰ ὅσα ἐλέχθη. — Καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν σοβαρὸ στοιχεῖο στὸ δελτίο δημοκρατικῆς ταυτότητος τοῦ καθενός — Θὰ μποροῦσε δέ τις νὰ κανεῖς ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ λεχθέντα ἀνθολογούμενα μποροῦν θαυμάσια νὰ ἀποτελέσουν ἕνα κώδικα δημοκρατικῆς ἀγωγῆς! — Ἡ ἀκόμη καὶ τὸν πυρῆνα μιᾶς νέας φιλοσοφίας γιὰ καταλληλότερες μεθοδεύσεις πρὸς τὸν εὐγενῆ αὐτὸ σκοπό.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ὁ ἄλλος φεμινισμὸς

ΣΤΗΛΗ θὰ παραθέση σήμερα ἕνα ἄρθρο μιᾶς φεμινίστριας ἀλλοῦ ἀπ' τὶς ἄλλες, μὲ τὴ σκέψη νὰ δοῦμε τὶ ἀκριβῶς καὶ νὰ ἀναλύσουμε ὅσο πρέπει ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες, τὶς ὀρθόδοξες, ἂς ποῦμε, φεμινίστριες. Κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση, ἰσοτιμία, ἀδέσμευτη ἀγάπη καὶ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία εἶναι τὸ περιεχόμενο τοῦ ὅρου ἀπελευθερώσεως τῶν γυναικῶν. Τὸ ὄνομα ὅμως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὴν ἄλλη πιστεύω θὰ προσβάλλεται νὰ προσέξη τὴν περίπτωση τῆς ἐπιστολῆς τοῦ προσπαθεῖ νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἄποψη ὅτι τὰ πάρα πάνω ἀποδίδη τὰ πραγματοποιεῖ ἀκόμη καὶ κλασσικὲς μεθόδους:

— γράφει —λογίστρια σὲ ἕνα κατάστημα. Μὲ ἀνώτατη παιδεία καὶ ξένη γλῶσσα. Παντρεμένη ὅμως πολὺ γρήγορα καὶ ἀπὸ τὴ δουλειά μου. Μητέρα τώρα δύο παιδιῶν ἐπισκέφθηκα πρὸ λίγου τὸ παλιό μου γραφεῖο γιὰ νὰ δῶ τοὺς συναδέλφους μου. Μιὰ ἀπὸ τὶς παλιὲς συναδέλφους μου, ἀφοῦ πρῶτα ὅτι μὲ τὸ γάμο ἀπολύθηκα, ὅτι ἔχασα τὴν ἰδιότητά μου κι ἔγινα ὑπάλληλος καὶ παιδαγωγός. Μου ἀπάντησε ἡ περιπαρατήρηση γιὰ νὰ ἀναφέρω στὴ παλιὰ ἀγαπημένη μου ἀδελφό, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀναφέρω τὶς τύψεις ποὺ νοιώθω ἀφέντης καὶ κυρίαρχος τριῶν ἀνθρώπων. Ὅταν δουλεύαμε μόνη, σηκωνόμουν τὰ ἄγρια μεσάνυχτα γιὰ νὰ πάω στὴ δουλειά μου. Γύριζα μεσημέρι ἐξουθενωμένη καὶ ἔπρεπε νὰ ἑτοιμάσω κάτι γιὰ τὸν ἄνδρα μου καὶ τὸ παιδί νὰ φύγουν. Ἐκεῖνος ἔπρεπε νὰ ξεκινάει γιὰ τὸ ἐργοστάσιο. Μὲ τὴ μπουκιὰ στὸ στόμα ἐπιμάζω μετὰ τὸ σπίτι μου ἡ ἔχω καὶ τρεῖς ὧρες ἐλεύθερες κι νοιώθω. Νὰ πάω σὰν ἄνθρωπος καὶ ὄχι σὰν κλέφτης στὴ δουλειά, νὰ δῶ μιὰ φίλη μου, ἀνταλλάσσω τὶς ὑποθέσεις τοῦ σπιτιοῦ μου. Ἔχω ἀναλάβει τὴν ἀποκλειστικὴ διαχείριση, ἀλλὰ ὄχι τὴ φοβερὴ φροντίδα τῆς συλλογικοῦ χρήματος. Ἔχω τὴν εὐθύνη τῶν σχολείων. Προσπαθῶ, διαβάζοντας ἢ μαθαίνοντας νὰ γίνω μιὰ καλὴ μάνα καὶ σκέπτομαι: Πῶς εἶναι δυνατὸν μιὰ ἐργαζομένη γυναίκα νὰ ἀντιπακριθῆ ἱκανοποιητικὰ στὸ μεγάλο καὶ δύσκολο αὐτὸ ρόλο, ὅταν δὲν ἔχει τὸν καιρο. Τὸ ἀπόγευμα βρίσκω καιρὸ νὰ πηγαίνω μὲ τὰ παιδιὰ σέ θεάματα ἢ μόνη μου σὲ ἐκθέσεις, διαλέξεις κλπ. πράγματα ἄγνωστα γιὰ μένα ὅταν ἤμουν . . . ἐλεύθερη. Εἶμαι στὸ ρόλο μου μέσα σὰν γυναίκα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη στιγμὴ στὴ ζωή μου. Σκέπτομαι μόνο πὼς εἶμαι κάπως . . . ἀφεντικό. Ἐγὼ ἀποφασίζω γιὰ τὴ διατροφή, τὸ ντύσιμο καὶ τὴν ψυχαγωγία τῆς οἰκογενείας. Γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν μου. Γιὰ τὶς δουλειὲς ποὺ θὰ κάνει καθένας μας στὶς ὧρες τῆς ἀργίας του. Ὁ ἄντρας μου ἐλευθερωμένος ἀπὸ τὶς εὐθύνες, βρῆκε καὶ ἀπογευματινὴ δουλειὰ καὶ ὅταν ἔχει καιρὸ θὰ βάψη τὰ κάγκελα καὶ θὰ κάνη ἄλλες δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, τοῦ κήπου κλπ. Ἡ δουλειὰ μου εἶναι πολὺ πιὸ ὑπεύθυνη καὶ σοβαρὴ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐπαγγελματική. Καὶ σκέπτομαι. Ὅταν ὑπάρχει τόσο πλῆθος δουλειῶν γιὰ μᾶς τὶς γυναῖκες, δουλειές, δυστυχῶς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κάμουν οὔτε οἱ γκουβερνάντες, οὔτε οἱ βοηθοί, οὔτε οἱ παιδικοὶ σταθμοί. Δουλειὰ μὲ τόσο δύσκολο ἐπιστημονικὸ θὰ ἔλεγα περιεχόμενο, τότε τί ζητοῦμε ἐμεῖς οἱ γυναῖκες; Ζητοῦμε, λέει, ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὰ σπίτια μας ὅπου εἴμεθα — κατὰ κανόνα — ἀφέντικά, γιὰ νὰ σκλαβωθοῦμε σὲ ἕναν ξένο προϊστάμενο μὲ . . . διάφορες ὀρέξεις. Ἀλλοῦ τὸ καὶ οἱ γυναῖκες προϊστάμενοι δὲν εἶναι καλλίτερες. Ζητᾶμε σύρτε τὴ συμμετοχὴ στὴν κοινωνικὴ ζωή, ἐγκαταλείποντας τὸν λεπτότερο, δυσκολώτερο καὶ ἀποφασιστικότερο τομέα τοῦ πραγματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας γιὰ νὰ ἀνελάβουμε: τὰ βιβλία μιᾶς ἑταιρείας, τὸ πρωτόκολλο μιᾶς ἐπιχειρήσεως κλπ. Μοιάζουμε μὲ μεγάλους κι' ἀνεπιτυχεῖς κατάστατους δεξιοτέχνες πιανίστες, ποὺ ἀφήνουμε τὸ πόστο μας γιὰ νὰ διεκδικήσουμε μιὰ θέση ντραμίστα σὲ μιὰ φτωχὴ ὀρχήστρα . . .».

Τί γνώμη, λοιπόν, ἔχετε γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὸ φεμινισμό, ἀγαπητές μου κυρίες καὶ δεσποινίδες; Σὰν νὰναι ἀξιοπρόσεκτος... Δὲν νομίζετε;

ΠΑΝ

Τὰ κοσμήματα

«ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ δὲν εἶναι εἶδος πολυτελείας, ἀλλὰ πρώτης ἀνάγκης!...» διαβάζουμε σὲ μιὰ συμπαράσταση πρὸς τοὺς ἀπεργηματίες προτεσδοποιητικῶς χρυσοχόους καὶ ὡρολογοποιοὺς μὲ ἀ τημα τὴν ματαίωση τῆς φορολογήσεως τὴν εἰδῶν αὐτῶν μὲ 25% στὰ πλαίσια τῶν μέτρων λιτότητος.

Καὶ νὰ τὶ ἄλλο διαβάζουμε στη συμπαράσταση:

"Η τάξη αὐτὴ προσφέρει πάρα πολλὰ στὸ κοινωνικὸ σύνολο. Ἔχει κυριολεκτικῶς χρυσὴ καρδιά. Καὶ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι τὶς βέρες των ἐρρεσδῶνων καὶ τῶν γάμων μας, σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὶς κατασκευάζουμε καὶ συνεπῶς εἴμαστε δεμένοι μὲ τοὺς ὡραίους αὐτοὺς ἀνθρώπους γιὰ ὅλη μας τὴ ζωή. Μιὰ πρόσθετη φορολογία θὰ κατεστήση ἀπρόσιτα τὰ εἴδη τους στὸ λαό, ἀφοῦ οἱ μεγαστάνες του πλούτου ἔχουν νὰ τὰ προμηθεύουν ὅσο ἀκριβὰ κι' ἂν εἶναι.

Ἀναξιοποίητα ἱστορικὰ ἔγγραφα

ΣΤΟ τελευταῖο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Παγκαλοβρυτινὸ Βῆμα» διαβάζουμε:

Ἐδῶ καὶ πέντε περίπου χρόνια ὁ φιλίστωρ καὶ συλλέκτης παλαιῶν ἐντύπων καὶ χειρογράφων κ. Γεώργιος Λοΐδας ἐδώρησε στὸ Δῆμο Καλαβρύτων μιὰ δέσμη ἱστορικῶν ἐγγράφων τῆς Κερπινῆς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ δοθοῦν πρὸς μελέτη στοὺς ἐρευνητές, ἀφοῦ πρῶτα ταξινομηθοῦν ἀπὸ τὸν λογοτέχνη καὶ τεχνοκριτικὸ κ. Νῖκο Στασινόπουλο. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1974 κάποιος ἐπισκέπτης ζήτησε νὰ δῆ τὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ ὁ ὑπάλληλος τοῦ εἶπε ὅτι δὲν εἶχαν ἀκόμη ταξινομηθῆ, ἀφοῦ δὲν εἶχε κἀν ἀνοιχτῆ ὁ σφραγισμένος μὲ δουλοκέρι φάκελλος.

Ἀπὸ τότε ἔχουν περάσει ἄλλα τρία χρόνια, διάστημα στὸ ὁποῖο κάτι θὰ πρέπει νὰ ἔγινε ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Καλαβρύτων. Καλὸ θὰ ἦταν λοιπόν, νὰ ὑπάρξη μία ὑπεύθυνη ἐνημέρωση.

ΚΥΡΙΑ 50 ἐτῶν πολὺ εὐπαρουσίαστος, νοικοκυρά, ἠθικὴ ἄπροικος, ζητεῖ σύζυγον εὐπαρουσίαστον καὶ ἀπολύτως ὑγιῆ καὶ τίμιον.

Βεβαίως εἶναι κάπως δύσκολο νὰ βρεθῆ (τηρουμένων τῶν.. εἰωθότων περὶ τὴν διαφορὰν ἡλικίας) γαμπρὸς ποὺ στὰ 60 χρόνια του δὲν θάχη οὔτε μιὰ μικρὴ προκαταβολή.... ἀρθριτικῶν.

Ἐκτὸς καὶ ἂν ἡ πολὺ εὐπαρουσίαστη πενηντάρα ζητεῖ σύζυγον μικρότερον.

Ἀλλὰ βέβαια, οὔτε ἡ ἰδιώτης τῆς ἀπροίκου ὑποβοηθεῖ ἐν προκειμένῳ, οὔτε καὶ ἡ ζητουμένη τιμιότης τοῦ γαμπροῦ.

Χάπια γιὰ μαύρισμα

ΕΙΝΑΙ γνωστὴ ἡ σφοδρὴ ἐπιθυμία, ἰδιαιτέρως τοῦ ἀσθενοῦς φύλου νὰ ντεμπουντάρη, στὶς πλάζ μὲ σοκολατένια ἐπιδερμίδα, ἀποφεύγοντας τὴ διαδικασία τοῦ μαυρίσματος ποὺ ξεκινᾶ ἀπ' τὸ ἐντελῶς λευκορρόδινο τοῦ κορμιοῦ.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐφέτος θὰ εἶναι ἡ τελευταία χρονιὰ αὐτοῦ τοῦ... ἄγχους μιὰ καὶ πολὺ σύντομα ἀναμένεται νὰ φθάσουν καὶ ἐδῶ κάποια χαπάκια ποὺ κυκλοφόρησαν ἤδη στὶς χῶρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνουν τὸ λεγόμενο ἐσωτερικὸ μαύρισμά.

Συγκεκριμένα πρόκειται, γιὰ δυὸ εἴδη χαπιῶν ἤτοι τὰ «ἀρομπρούζ» καὶ τὰ «μπρονιζακτίν».

Καὶ τὰ δυὸ ἔχουν σὰν κοινὴ ἰδιότητα νὰ βοηθοῦν στὸ μαύρισμα τοῦ δέρματος χωρὶς ἥλιο.

Μέχρις ὅτου ὅμως φθάσουν τὰ χάπια αὐτά, μποροῦν ὅσοι διάζονται νὰ μαυρίσουν, νὰ τρώνε καρότα καὶ βερύκοκα, μιὰ καὶ βασικὰ συστατικὰ τῶν χαπιῶν προέρχονται ἀπὸ τὰ προϊόντα αὐτά.

Ἀνατολία
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΤΟΙΧΟΥ
Θέλετε νὰ ντύσετε τοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ σας, τοῦ γραφείου σας, τοῦ καταστήματός σας μὲ τὶς καλύτερες Εὐρωπαϊκὲς ταπετσαρίες τοίχου, καὶ στὴν τιμὴ τῶν 70 δρχ. τὸ μέτρο; Τότε, γιὰ ἄμεση ἐξυπηρέτηση καὶ δωρεὰν καταμέτρηση τηλεφωνήσατε:
ΠΑΤΡΑ: τηλ. 270.462 (Μαιζῶνος καὶ Γούναρη) Χ. Ἀσημακόπουλος & Σία

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ. 73-365

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἡ χώρα εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν

ΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν σημερινὴ συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Παπαδάρης εἶπε: Δὲν ὑπάρχει θέμα δημοσίας Τάξεως ἀλλὰ ἐμπόλεμος κατάσταση ἡ ὁποίαν ἀντιμετωπίζει ἡ κυβέρνησις.

Ἡ συνέντευξη ἀφεώρα εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἀνταρτικὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ἐξεχωρίου. Ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπε ὅτι ἡ κυβέρνησις αἰφνιδιάσθη ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν ἀλλὰ ὅτι τὰ ἀτυχήματα θὰ ξεπερασθοῦν καὶ τὰ ὅπλα τῶν Ἐθνικῶν Δυνάμεων θὰ θριαμβεύσουν καὶ πάλιν.

Πάντως παρεδέχθη ὅτι ἡ κατάσταση εἰς τὴν Πελοπόννησον εἶναι ἤδη κρίσιμος.

Ὁ κ. Πουλίτσας

ΚΑΤΑ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐξελέγη τακτικὸν μέλος αὐτῆς ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Παν. Πουλίτσας, εἰς τὴ τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτιστικῶν ἐπιστημῶν.

Ἡ Χρ. Ἰσοπολιτεία

Η «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ Ἰσοπολιτεία» δι' ἐγγράφου της πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, δηλώνει ὅτι θεωρεῖ δυνατὸν τὸν τερματισμὸν τῆς αἱματοχυσίας μόνο τὴ ἐπεμβάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατόπιν νηστείας, προσευχῆς καὶ ἀποχῆς ἀπὸ δυσωνύμων ἀπολαύσεων.

...λιον

...ΕΙΑ τὰ βαφτίσια τῆς Θεσ...νίκης — τὸ κράτος ἐπλήρω...βδα — ἡ ἐρίτιμος κυ...ρία Τσαλδάρη μετέβη ...ἐκεῖ καὶ ἐμοίρασε διά...φορα εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ...ν. Τὰ δῶρα εἶχαν σταλεῖ ...μαθητὰς τοῦ Καναδᾶ. ...τὰ ἐμοίρασε ἡ κυρία Ν... ...μηνόσυνο μέ... ξένα κόλ...

«Πράβδα»

...ΝΑΙΝΟΝ. Τὸ «Ρώτερς» ...δίδει ὅτι ἡ «Πράβδα» εἰς ...ν της κατηγορεῖ τὸ βρετανικὸν Ἐργατικὸν Κόμμα ὡς ...ιμάζον ἀντιβραστικὸν ἀ...ντίον τῆς ἑνότητος τῶν ...Ἐργατικῶν Κομμάτων (Κομ...ουνιστικοῦ καὶ Συνδικαλιστι...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΟ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ - ΚΥΤΙΟΠΟΙΕΙΟΝ «ΓΡΑΦΟΤΕΧΝΙΚΗ»
ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Γ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
ΣΟΛΩΜΟΥ 139, ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 322-746
ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΠΟ 9—18 ΙΟΥΝΙΟΥ, ΛΟΓΩ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΝΤΙΣΕΛΝΤΟΡΦ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
DRUPA 77

ΓΑΛΗΝΗ ΚΑΙ ΔΕΟΣ

Στὸ Μοναστήρι Χρυσοποδαρίτισσα

ΩΡΑ 6η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Ἀπόγευμα ὥρα ἕξη, στὸ γραφικὸ καὶ ἀπόκοσμο μοναστήρι τῆς Μητέρας Παναγιᾶς! Λίγο ἀκόμα κι' ὁ ἥλιος θὰ χαθῆ, πίσω ἀπ' τὴν κεντημένη μὲ ἀγριολούλουδα πεδιὰ τῆς ρα χεῖρας, ὥσπου πάλι νὰ φανεῖ τὴ μεσημένη ὀργή.

Μέσ' στὴν ὄμορφη μονοδιά, πῆρα τὸ κρυμμένο στοὺς θάμνους, φιδίσιο μονοπάτι, γιὰ τὸ κοιμητήριο τῆς Μονῆς, τὸ ξωκλήσι τῶν Ἁγίων Πάντων. Στὸ ἕνα χέρι κρατοῦσα λίγο λαδὶ γιὰ τάναμα τῶν κανδηλιῶν καὶ στὸ ἄλλο ἕνα ἴσο κλαδὶ δαγιᾶς ποὺ μὲ βοηθοῦσε στὴ μικρὴ ἀνάβαση.

Περπατοῦντας πάνω στὰ λιβάδια ποὺ εἶχε συσωρεύσει τὸ νερὸ τῆς βροχῆς, τὰ μυρωμένα ἀγριολούλουδα μοῦ ψιθύριζαν μὲ χαιρετοῦσαν. Πίσω ἀκολουθοῦσε οἱ φύλακες τοῦ Μοναστηριοῦ, τά: «Ζαγάρια» ὁ Ντόκ, καὶ ὁ Πιστός.

Κρυμμένο μέσα στὰ πουρνάρια φάνηκε τὸ γραφικὸ ξωκλήσι τῶν Ἁγίων Πάντων, μὲ τοὺς κάτασπρους τοίχους καὶ τὴν κοκκινη σκεπή. Δίπλα ἡ πόλη τῶν νεκρῶν.... οἱ πατέρες κοιμοῦνται.

Ἀνοιξα τὴ σιδερένια πράσινη πόρτα. Φοβισμένος μὲ τρεμάμενα πόδια μπῆκα στὸ μικρὸ κατανυκτικὸ Ἐκκλησάκι. Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ νοιώθω τώρα;

Δέος, συγκίνηση, χαρά, ἁρμονία, τί;

Οἱ γλυκὲς ἤρεμες καὶ ἅγιες μορφὲς τῶν ἁγίων μὲ κοιτοῦσαν συνεχῶς. Ἄναψα τὰ καλδήλια. Γονατιστὸς προσευχήθηκα: «Δός μου, δύναμι Χριστέ, δός μου πίστη, ἀγάπη, ἐλπίδα». Μὲ βρεγμένα μάτια βγῆκα κι' ἀκούμπησα στὸ πέτρινο πεζούλι, δίπλα καὶ ἀπ' τοὺς τάφους. Τὸ περίεργο βλέμμα μου, πλανιέται, θαυμάζει τὰ καλλιτεχνικὰ γεμάτα σοφία ἔργα, τοῦ Πλάστου καὶ Δημιουργοῦ μας. Τὸ πυκνὸ ἀπὸ ἐλοτα δάσος (Τσαπουρνιὰ) τὶς χλοισμένες βουνοκορφὲς τοῦ Ωλένου. Τὰ ὄμορφα χωριουδάκια. Γρέκια, καλύβια, στάνες. Ὅλα σωστὰ στολίδια. Μέσα σὲ τοῦτη τὴν μαγεία τῆς φύσεως, σὲ τοῦτη τὴν ἁρμονία, σὲ τοῦτη τὴ βαθειὰ σιγή, ἀκούγεται τ' ἀπαλὸ νανούρισμα τοῦ ποταμοῦ (Πύρου), τἀκουδεύνια καὶ τὰ κύπρα ἀπ' τἀκοπάδια. Στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ βοσκοῦν γέρικα πλατάνια. Πέρα κεῖ ἀγνάντιο στὶς καταπράσινες χλοισμένες πλαγιές, βόσκουν κοπάδια, ἐνῶ ὁ καλὸς βοσκὸς ἀκουμπισμένος στὴν γέρικη ἀγριελιὰ, παίζει μὲ τὴν φλογέρα του βλάχικους σκοπούς. Πιὸ κάτω στὸν ἴσκιο τοῦ παυρνοριοῦ, ἡ «τσιούπρα» τὸ Οὐρανιὸ πλέκει τὴ μάλλινη φανέλλα τοῦ Δήμου, τραγουδῶντας γλυκά, κάποιο τραγούδι τοῦ τόπου. Ἀφοῦ γιὰ πολὺ ὥρα ἀγνάντευα τὴν ὄμορφη Μαγιάτικη φύση, τώρα κοιτῶ, συζητῶ μὲ τοὺς τάφους. Δὲν μὲ βλέπουν! Νὰ τοὺς φωνάξω δὲν μ' ἀκοῦν! Μιὰ φωνὴ βγαίνει ἀπ' τὴν νεκρὰ πόλι! «Ἐδῶ εἶναι τὸ τέλος τῆς προσκαίρου ζωῆς». Πράγματι, κι' ἐγὼ πρέπει νὰ τὸ πιστέψω βαθειά, ἂς εἶμαινέος, εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια ὅτι:

Τὸ τέλος τῶν προσκαίρων τὸ μνῆμα
ὁ τάφος τῶν πεζῶν ἡδονῶν
ἀρχὴ ζωῆς αἰωνίου
βασιλείας τῶν οὐρανῶν
Στὸ μνῆμα ὅλα τελειώνουν
καὶ ἀρχίζει ἄλλη ζωή
μένει μόνο τιμὴ καὶ ἀγνότης
καὶ τὰ γήϊνα μένουν στὴ γῆ
Τὸ σῶμα λυώνει στὸ χῶμα
ἡ ψυχὴ φτερουγίζει ψηλὰ
τὸν πλάστη νὰ συναντήση
ἀπὸ ἔργα πνευματικά.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΚΑΦΗ
TABUR SPORTYAK
Μὲ πανί-ἐξωλέμβιο-κουπί-Ἀβύθιστα
δὲν ἀνατρέπονται
Ζυγίζουν μόνον 19 ἕως 105 κιλά - Τοποθετοῦνται ἄνετα στὴν σχάρα τοῦ αὐτοκινήτου
Οὐδεμία συντήρησις
★
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ—ΕΚΘΕΣΙΣ
ΒΑΣ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 82, ΤΗΛ. 426937

ΝΕΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΣΑΛΟΝΙ-CAFETERIA
NEW LIFE
ΤΣΙΜΕΡΑΚΗΣ - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 74 - 76, ΤΗΛ. 326-846
•••
Στὸ ἐκλεκτὸ σαλόνι μας σᾶς περιμένουμε νὰ σᾶς προσφέρουμε ὅ,τι ζητᾶτε μαζὶ μὲ τὴν ἄκραν περιποίησίν μας. Στὴν εὐρύχωρη βεράντα μας θὰ ἀπολαμβάνετε τὴν θέα μὲ ἐκλεκτὴ μουσικὴ ὑπόκρουσι ἀπὸ τὶς τέλειες ἐγκαταστάσεις μας ΣΤΕΡΕΟ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τηροῦνται πολλὰ παλαιὰ ἔθιμα στὴ Δυτικὴ Γερμανία θρησκευτικὰ καὶ λαϊκά

ΠΟΛΛΑ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΒΟΝΝΗ. Ὅσο ποικιλόμορφο εἶναι τὸ τοπίο στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καὶ ὁ λαὸς ποὺ τὸ κατοικεῖ, ἄλλο τόσο εἶναι καὶ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα. Τὰ ἔθιμα αὐτά, ποὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπάρχουν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες δὲν διαφέρουν ὡς πρὸς τὴν προέλευση ἀπὸ τὰ ἔθιμα τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν — ὅλα ἔχουν τὴ ρίζα τους στὸν πόθο τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐξευμενίση ἀόρατες, ἀνώτερες τοῦ εἶναι του δυνάμεις, νὰ δελεάση τὴν μοῖρα καὶ τὴν εὐτυχία καὶ νὰ ἀποτρέψη τὸ κακό.

Καὶ στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία ἐπίσης ἐπικρατοῦν ἀκόμα πολλὰ παλιὰ λαϊκὰ ἔθιμα. Οὔτε ἡ βιομηχανικὴ κοινωνία οὔτε ὁ ὀρθολογισμὸς ἔκαναν ν' ἀλλάξη τίποτε σχετικά, παρόλο ποὺ καμπόσα ἀπὸ τὰ παλιὰ ἔθιμα ἔχουν ἐν τῷ μεταξὺ ἐξαφανιστῆ. Πολλὰ ἐν τούτοις ἀκόμη ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ὁλοζώντανα, ἂν καὶ ξεμάκρυναν πολὺ ἀπὸ τὴν πηγὴ ἢ ἔχουν ἐμπορευματοποιηθῆ, ὅπως λόγου χάρη τὸ καρναβάλι ἢ ἡ ἀποκρηά, στὰ ὁποῖα δὲν διακρίνεται πιὰ σχεδὸν καθόλου ἡ σχέση μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος τῶν καθολικῶν.

Ἐδῶ ὅμως δὲν θὰ μιλήσουμε γι' αὐτά. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις ἔθιμα ποὺ τελοῦν ἀκόμη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἐκκλησίας, ὅπως εἶναι οἱ περιοδεῖες τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου καὶ τὰ «κάλαντα τοῦ ἄστρου». Ἔτσι ἀκόμη σήμερα χτυπᾶν οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν, — τῶν καθολικῶν— τὴν ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου, τὴν ὥρα ποὺ παιδιά, μεγάλα καὶ μικρά, κρατῶντας ἀναμένα φαναράκια στὰ χέρια — πολύχρωμα καὶ καλλιτεχνικὰ φτιαγμένα — γυρνοῦν στοὺς δρόμους, συνοδευόμενα κάποτε κι' ἀπὸ ἕναν «Ἅγιο Μαρτίνο» μὲ ρωμαϊκὸ μανδύα καὶ καβάλλα στ' ἄλογο — καὶ τραγουδοῦν, θυμίζοντας, πὼς ὁ Ἅγιος Μαρτίνος ἔδωσε, κατὰ τὴν παράδοση κάποτε τὸ μανδύα του σ' ἕνα ζητιάνο.

Οἱ καλαντιστὲς τοῦ ἄστρου, γυρίζουν στοὺς δρόμους στὶς 6 Ἰανουαρίου, ἡμέρα ποὺ οἱ καθολικοὶ γιορτάζουν τοὺς τρεῖς Μάγους, καὶ θυμίζουν τὸ ἄστρο ποὺ ὡδήγησε τοὺς τρεῖς Μάγους ἀπὸ τὴ ἀνατολὴ στὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ.

Πολλὰ ἔθιμα, χωρὶς θρησκευτικὴ προέλευση, εἶναι δεμένα μὲ τὸ χρόνο. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι ὁ περίφημος μεσαιωνικὸς «χορὸς τῶν βαρελάδων», ποὺ γίνεται μόνο κάθε ἑπταετία στὸ Μόνιαχο, καὶ προέρχεται